

Κυριακή 10η Ἰουλίου 2022

Κυριακή Δ΄ Ματθαίου.

(Μτθ. 8, 5 – 13).

«Κύριε, οὐκ εἶμι ἰκανός ἵνα μου ὑπό τήν στέγην εἰσέλθῃς» (Μτθ. 8, 8).

Μᾶς συγκλονίζει σήμερα ὁ ρωμαῖος ἑκατόνταρχος μέ τήν ἀγάπη καί τήν ταπείνωσή του. Βλέπουμε ὅτι τό ἦθος του προσελκύει τήν εὐσπλαχνία τοῦ Θεανθρώπου Σωτήρα μας. Αὐτός, ὁ ἀγέρωχος ἐκπρόσωπος ἑνός στρατοῦ κατοχῆς, ὄχι μόνον ἔρχεται νά ἐκλιπαρήσει γιά τή θεραπεία κάποιου ὑπηρέτη του, ἀλλά καί νά δηλώσει τήν ἀναξιότητά του στό νά δεχτεῖ τήν ἐπίσκεψη τοῦ Ἰησοῦ στό σπίτι του. Κατά τήν κοσμική ἀντίληψη ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἕνας ὑποτελής τοῦ ἑκατόνταρχου. Εἶναι ἕνας ὑπόδουλος, πολύ κατώτερος ἀπό ἕναν περήφανο ἀξιωματικό τοῦ πανίσχυρου ρωμαϊκοῦ

στρατοῦ, πού τότε εἶχε κατακτήσει ὀλόκληρο τόν κόσμο.

Ὁ ἑκατόνταρχος μπροστά στήν πρόθεση τοῦ Κυρίου νά ἐπισκεφτεῖ τό σπίτι του δηλώνει ταπεινά: «Κύριε, οὐκ εἶμι ἰκανός ἵνα μου ὑπό τήν στέγην εἰσέλθῃς»! Ὁ ἄνθρωπος αὐτός δηλώνει μέ τό ἦθος του ὅτι διαθέτει μία ἐσωτερική ἰσορροπία. Δέν ταλαιπωρεῖται ἀπό ἀνασφάλειες καί συμπλέγματα. Δέν ἀντλεῖ ἀξία ἀπό τή θέση του, ἀλλά μέ τήν ποιότητα τῆς προσωπικότητάς του δίνει ἐκεῖνος ἀξία στή θέση πού κατέχει. Γνωρίζει τήν κοσμική δύναμη πού διαθέτει. Γνωρίζει τήν ἐξουσία πού ἔχει νά διαχειριστεῖ. Αὐτή τήν ἐξουσία, ὅμως, δέν τήν ἐκμεταλλεύεται γιά νά πετύχει κατώτερους ἐγωιστικούς σκοπούς. Ἡ κοινωνική θέση καί ἡ ἐξουσία εἶναι προσόντα πού τά χρησιμοποιεῖ γιά νά διακονήσει καί νά βοηθήσει τούς συνανθρώπους του καί ὄχι γιά νά τούς ἐκμεταλλευτεῖ. Τό ἀξίωμα του τόν κάνει χρήσιμο καί ὄχι χρησιμοθηρικό.

Εἶναι ταπεινός ὁ ἑκατόνταρχος ὄχι μόνο ἐπειδή εἶναι ἀκομπλεξάριστος καί ἰσορροπημένος ὡς προσωπικότητα, ἀλλά καί ἐπειδή ἡ καρδιά του εἶναι γεμάτη ἀπό ἀγάπη. Διαθέτει μία ἀγάπη πού δέν ξεχωρίζει τούς ἀνθρώπους σέ δούλους καί σέ ἀφεντικά, σέ κατακτητές καί σέ ὑποτελεῖς, σέ ἰσχυρούς καί σέ ὑπόδουλους. Εἶναι μία ἀγάπη πού κάνει τούς ἀνθρώπους ἰσότιμους. Μόνον ἡ ἀγάπη καταργεῖ τίς τάξεις, τά ἐπίπεδα, τίς ἀντιπαλότητες, τίς συγκρούσεις, τίς διαφοροποιήσεις, τίς προκαταλήψεις. Ἡ ἀγάπη κάνει τόν ἄρχοντα νά ἀγκαλιάζει τόν ἀρχόμενο, κάνει τόν ὑπηρέτη νά νοιάζεται γιά τό ἀφεντικό του, κάνει τούς ἀνθρώπους διαφορετικῶν ἐπιπέδων νά ὁμονοοῦν, νά συμπορεύονται, νά ἀλληλοστηρίζονται, νά ἀλληλοβοηθοῦνται καί στό τέλος νά συγχαίρονται. Ἡ τελεία ἀγάπη κάνει ἕναν Θεό νά ταπεινωθεῖ μέχρι τόν Γολγοθᾶ καί τήν ταφή. Αὕτη ἡ ἀγάπη βοήθησε τόν ἑκατόνταρχο νά μήν ντρέπεται νά ζητήσει κάτι γιά τόν ὑπηρέτη του, νά μήν ντρέπεται νά

ταπεινωθεῖ καί νά ζητιανέψει, προκειμένου νά βοηθήσει καί νά συνδράμει στήν ἀνάγκη τοῦ ἄλλου.

Στή διαδρομή τῆς ζωῆς μας πολλές φορές καλούμαστε νά διακονήσουμε καί νά συμπαρασταθοῦμε σέ ἀναγκασμένους ἀδελφούς. Πολλές φορές καλούμαστε σέ μία συνάντηση μέ τόν Χριστό, προκειμένου νά τακτοποιήσουμε δικά μας θέματα ἢ τῶν διπλανῶν μας. Περισσότερο ἀπ' ὅλα λαμβάνουμε τό σημαντικό προσκλητήριο πρός τή Θεία Εὐχαριστία, ὅπου καλούμαστε νά κοινωνήσουμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Λυτρωτῆ μας. Στή συνάντηση μέ τόν Θεό καί μέ τόν συνάνθρωπο ἐκδηλώνεται ἡ ἀληθινή διάθεση τῆς καρδίας καί ὁ τρόπος σκέψης, δηλαδή ἡ κυοφορούμενη νοοτροπία. Ὅταν σπεύδουμε νά ὑπαντήσουμε τόν Ἰησοῦ, καλό εἶναι νά ἔχουμε τό φρόνημα τοῦ ἑκατοντάρχου καί νά εἴμαστε ἔτοιμοι νά φωνάξουμε: «Κύριε, οὐκ εἰμι ἱκανός ἵνα μου ὑπό τήν στέγην εἰσέλθης». Αὐτή ἡ ἐσωτερική ταπεινή διάθεση γκρεμίζει ὅλα

τά εμπόδια τῆς ἐπαφῆς μέ τόν Θεό. Ἡ ἐσωτερική ταπεινότητα, ὅταν μάλιστα συνοδεύεται ἀπό μία ἀγαπῶσα καρδία, μπορεί νά ἐνεργοποιήσῃ τήν παντοδυναμία τοῦ Κυρίου, νά ὑπερβεῖ ὅλα τά σχήματα καί τούς κανόνες καί νά ἐπιφέρει στήν ἀνθρώπινη πραγματικότητα τό θαῦμα.

Πολλές φορές ζητᾶμε ἀπό τόν Θεό, ἀλλά δέν λαμβάνουμε. Ὑπάρχουν ἀρκετοί λόγοι πού συμβαίνει αὐτό. Ἕνας βασικός εἶναι ὅτι ζητᾶμε χωρίς ταπείνωση καί χωρίς ἀληθινή ἀγάπη. Ζητᾶμε ἀπαιτητικά, ἐγωιστικά, συμφεροντολογικά, μέ τό ὑποκριτικό προσωπεῖο μιᾶς εὐσέβειας, πού ἀπό πίσω κρύβει ἕνα κακομαθημένο παιδί. Ζητᾶμε γιά νά ικανοποιηθοῦμε καί ὄχι γιά νά ικανοποιήσουμε. Ἡ ἀγάπη ἐνίοτε εἶναι μολυσμένη ἀπό τόν ἐγωισμό. Ἐάν καθαρίσουμε τίς διαθέσεις μας καί πλησιάσουμε τόν Κύριο μέ γνήσια ταπείνωση καί καθαρή ἀγάπη, γνωρίζοντας συνειδητά πώς εἴμαστε ἐντελῶς ἀνάξιοι γιά κάθε εὐλογία Του, τότε θά εἰσπράξουμε

τήν εὐνοιὰ Του, θά ἀπολαύσουμε τήν
ἀγαθοσύνη Του καί θά χαροῦμε τό ἄπειρο
ἔλεος καί τήν ἀπέραντη φιλανθρωπία Του.
Ἀμήν.